

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Achaz Rex Iudæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

divinas ceremonias receperunt, reliquis ¹ in errore gentilitatis perseverantibus. ² Hoc bello Tobias in captivitatem ductus est.

¹ LXXXVII. At in parte duarum tribuum, rex ³ Achas, ob impietatem invisus Deo, cum ⁴ finitimorum bellis saepe premeretur, ⁵ deos gentium colere decrevit, nimirum ⁶ quia eorum illæ auxilio victores frequentibus præliis extitissent. Ita in hoc nefariæ mentis ⁷ piaculo diem functus, cum ² XVI. annis in regno fuisset.

LXXXVIII. Huic

teuchum admittunt literis peculiaribus, quas Mosaicas esse volunt, scriptum & in plurimis à Judaico discrepantem. Vide Petitum & Ecl. Chron. 4. Tandem autem, sero quidem admodum, sed aliquandiu tamen ante Sanaballetæ tempora, penitus omnem idolorum cultum abdicavere, sicutique religiones sunt, quas divinus Moses prescripsérat.

Cunctus.

¹ In errore gentilitatis.] Multa in odium Samaritarum Judai confixerunt. Ut quod columbam coluerint, & ejus nomine circumcisi sint. Quod ignota idola in monte Garizim inventa colluerint. Et hoc est illud crimen, quod Judæi duabus literis י ו notant, & tanquam cauterio Samaritanis imprimitur. Heinrius. Perperam profecto, si loquuntur de publico Samaritanorum cultu, ex quo Manassen, Jaddi fratrem, habuere Pontificem Maximum. Sed fieri possit ut fuerit ex cultu aliquorum privato ac domestico, vel etiam ex publico Cuthæorum, antequam legem didicissent Mosaicam. Saltem id credibilius, quam quod Judæi quidam, ut ex Gedaliæ catena Cabalistica constat, crediderunt fuisse illud simulachrum quod Jacob ex Assyria veniens, post urbem Sichem, sub terebintho defodit, ut Genesi 35. legere est. Vossius. Negasse eos animæ ἀδικωσίαν, & ἀνεργίαν τὸν θεόν, Epiphanius & Philastrius authores sunt. Sed & hæc odio conficta. Ut & illud, quod Benjamin Tudensis tradit, tribus his caruisse literis ΠΙΠΥ.

Vide Scalig. in Trihæresio, capite 16. Selenum de DIs Syris. Illud verum est quod Josephus observat: ὅτε γένη πολιτείας βλέπων τοὺς Γερουσίας συγγενεῖς διπολελεῖται, οἷς εἴ τοι ποιητικὲ φύλας, ὅτεν γένεται πατερονόμας ιδωτινοί, οὐδεμίθεν αὐτοῖς απορίη λιγάνει.

² Hoc bello Tobias in captivitatem ductus est.] Vide Librum Tobit. Qui Tobias Chaldaicus. Binæ ejus libri editiones Hebraicæ, Pauli Fagii altera, altera Oſvaldi Schreckenfuchſii, satis invicem, ut & Græca & Latina, diversa. Selenus.

³ Achas.] Cum in libris Græcor. sit αχείς, putarim Sulpiciū scripsisse Achaz: tamen non ad severo. Drusus.

⁴ Finitemorum bellis.] Primo Syrorum & Israëlitarum. Deinde Idumæorum & Palæstinorum. Sigon.

⁵ Deos gentium colere decrevit.] Moloch in Reg. 16. ¶ 1. 3. Baalim in Paralip. 28. ¶ 1. 2. & Deos Damasci sive Darmasci, in Reg. 28. ¶ 1. 23. Drusus, Filium suum Moloch consecravit, vel comburendo eum, ut Joseph. & Abul. censem, vel traducendo per ignem, ut Theodoret. & Salianus, vel unum e filiis cremando, alios traducendo. Lyra. De hoc Molochi cultu vide Vossium, & Selenum.

⁶ Quia eorum illæ auxilio victores.] Non hoc de suo adjecit Sulpicius, ut quidam censem, sed ea facti ipsius ratio adducitur in Paralipom. 28. Sic Romani Deos hostium suorum evocabant, ut ex hostico

LXXXVIII. Huic ¹ Ezechias ² filius successit, multum ¹ paterni dissimilis ingenii. Namque initio regni, populum ² sacerdotesque ad Dei cultum cohortatus, multis differuit, ut frequenter castigati à Domino, saepius essent misericordiam consequuti, ³ ut postremum decem tribus, in captivitatem nuper abductæ, sacrilegii pœnas dissolverent: curandum eis sedulo, ne eadem pati mereantur. Ita conver- ³ sis ad religionem omnium animis, ⁴ Levitas Sacerdotesque omnes ad celebranda secundum legem sacrificia ordinavit: celebrarique ⁵ Pascha instituit, ⁶ quod jam pridem fuerat omissum. Cumque dies festus adestet, dimissis per omnem ⁴ terram nunciis, conventus diem edixit: ⁷ ut si qui post ab-
ductio-

hostico Romanam migrarent, ac Romanis victoriam de hostibus darent. *August. 4. Civ. Dei.*

* *Piaculo.*] Id est, crimen. Proprie-
crimen ob iquod expiatio fieri debet.
Drus.

¹ *Ezechias.*] Restius scribitur Eze-
chias. Primum, quia Græci sic scribunt
εζηκιας: deinde, quia est Coph in E-
bræo charaktere, quam consonantem
antiqui expresserunt semper per C sim-
plex. *Drus.* IV Reg. 16. II Chron. 28.
Joseph. 9. 13. cap. 10. 1. Fuit vir sane
bonus, sed ingenio timidiore, qualis
apud Romanos Fabius ille, aliis cun-
ctator, alii Ovicula dictus, cui de Græ-
cis Periclem confert Plutarchus. *Grot.*
Φύλαξ οὐνού αὐτῷ χρηστή, καὶ διηγεῖται,
καὶ θεοτόκης. *Joseph.*

² *Filius.*] A. M. 3136. Ezechias na-
scitur, cum Achaz nondum esset decem
annorum puer. Ideo privignus ipsius,
vel frater vel adoptivus filius, potius
quam naturalis creditur. *Calvif.* Sed hæc
solutio, eti in speciem egregia, repugnat
Scripturæ, quæ utique Ezechiam ut fi-
lium naturalem Achazi proponit. Mi-
rum autem non est Achazum illa ætate
genuisse, cum similia exempla alibi oc-
currant. Ætatem undecim annorum
quandoque foeturæ habilem fuisse, pro-
bat Scaliger in *El. Orat. Chronol.* Vide

& *Hieron.* Epist. ad Vital. & imprimis
Spanhemium i Dub. Euang. 4. qui ibi-
dem plura *Διάταξες* Chronologæ Sacrae,
in Regnum Hebræorum annis, fe-
licissime expedit.

³ *Ut postremum decem tribus in captivi-
tatem nuper abductæ.*] Hoc non solum
Ezechias initio regni non dixit, ut ap-
paret ex libris Sacris, sed nec dicere po-
tuit. Nam anno quarto Ezechia Salma-
nassar bellum intulit Regi Oseæ, anno
vero septimo eundem cum decem tribu-
bus in Assyriam abduxit. Ipse vero hanc
orationem habuit primo mense anni
primi. *Sigon. Drus.*

⁴ *Levitatis sacerdotesque.*] Perspicue
discriminat sacerdotes a Levitis, quos
antehac aliquoties confuderat. *Hornius.*
De summo ejus temporis Sacerdote,
vide Seldenum lib. I. de Successione in
Pont. v.

⁵ *Pascha.*] Πάσχα. Patres deducebant à
πάσχων. *Tertullianus. Laetant. Ambros.*
Sed Hieronymus monet esse à Πάσχα,
addito *πατέρων*. *Vobius.*

⁶ *Quod jam pridem fuerat omissum.*]
Διεστρις τὸ παθεῖτην πάθον βασιλέων
διδασκαλίας. *Joseph.*

⁷ *Si quis post abductionem decem tri-
buum.*] Ab eodem errore hoc edictum
finxit Sulpicius, quo illa verba superio-
ra, de abductione decem tribuum, pro-
tulit.